

عنوان مقاله:

موسیقی کناری در غزلیات محمدرضا شکیب اصفهانی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان و ادبیات ملل (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

شکیب داودی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی - دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

محمدرضا شکیب اصفهانی از اساتید و شاعران قرن ۱۳-۱۴ اصفهان است که در اشعار خود علاوه بر تمام زیبایی های تصویری و بیانی، به زیبایی موسیقایی به ویژه در موسیقی کناری نیز اهمیت داده است. در این پژوهش بناداریم با استفاده از روش کتابخانه ای، تحلیلی-توصیفی، با مطالعه و بررسی دیوان اشعار این شاعر معاصر، علاوه بر شناساندن بیش از پیشاو به مخاطبین شعر و ادب فارسی به این سؤال پاسخ دهیم که ((رویکرد شکیب اصفهانی به موسیقی کناری چگونه است؟ و آیا در ردیف و قافیه پردازی خلاقیت و ابداعی دارد یا خیر؟)) در نهایت میتوان گفت او در ردیف های فعلی خلاقیتنسبی دارد به نحوی که افعال پر تکرار گذشته را با اندک تغییراتی (تغییر در شناسه، ساخت ترکیبات، ساخت جملاتفعلی) در ردیف به کار میبرد و در ردیف های غیر فعلی نیز سعی بر نوآوری و خلاقیت دارد. او در قافیه پردازی نیز با آگاهی بر قافیه های سخت و نادر، گاه چنین قافیه هایی را مورد استفاده قرار می دهد تا مهارت و خلاقیت استادانه اش در شعر را به مخاطباننش اثبات کند.

کلمات کلیدی:

شکیب اصفهانی، موسیقی کناری، غزل، ردیف، قافیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1535474>

